

שייא האיכות – מוניות פגיעה בחוי-אדם

ד'יראברהם חולי (*)

למוניPOL עלולים לשבור את הלוקחות שלון, האזרחים, במידה והם מוחליים לעזוב אותו ולבור להתגורר במחוז אחר או במדינה אחרת.

האחריות הכלכלת לקומה של איכות בארגון היא של ... **מנכ"ל** הארגון. המנכ"ל הוא האחד והיחוד בעל הראייה הכלכלת של כל הפקידים בארגון שטרתו, בעבודת צוות, לספק ללקוחותיו תוצרים איכוטיים.

ולסיטום, "אי-איכות" כפי שנאמר לעיל, היא תופעה היוצרת בזבוז משאבים שעולותם פוגעת ביכולתו של הארגון להציגים את מטרותיו. רוב המשמשים במושג של "עלויות אי-איכות" נוטים לחשב רק על העליות לתקן ליקויים ופגמים בתוצריים בר-קיימא ובשירותים אשר לעיתים גורמים להסתומות ארגונים ולגידול באבטלה. ואולם, העלות הגבוהה ביותר היא זו הקשורה בפגיעה בחוי-אדם. עלויות אלה אין רק העלות הישירות הניננות לחישוב מתמטי, אלא בעיקר העליות הנגרמות כתוצאה מהשפעת הפגיעה ברגשותיהם של המקורבים (ובמיוחד של בני המשפחה) לנפגע, עלויות ככל אין ניתנות למדידה מתמטית אך הנזק המצטבר שהן יוצרות עלול למוטט את הארגון שבו נפגעו חוי-אדם.

וכך, נסגר לו המugal.

מעgal שנפתח במושג חוי-אדם, עבר דרך המושגים הנוספים כמו מניעה, ליקוי, שיווק, מנכ"ל ועלויות אי-איכות ונסגר במושג החשוב מכל – **חוי-אדם**.

ת כתבי זו אבסס על שישה מושגים מרכזים והם:

- ← חוי-אדם
- ← מנעה
- ← ליקוי
- ← שיווק
- ← מנכ"ל
- ← עלויות אי-איכות

את המושג "איכות" ניתן לתאר במילים שונות כמו: "טוב", "יפה", "מושלם" ועוד, כאשר את המושג "אי-איכות" ניתן לתאר במילים אחרות כמו: "לא טוב", "לא יפה", "לא מושלם" ועוד.

מניסיוני הרוב הגעמי למסקנה שהתאים הנל' לוקים בחומר, כשהרובה המשמשים במושגים "איכות" ו"אי-איכות" אינם משייכים למושגים אלה את החשוב מכל והוא: **חוי-אדם**.

המושג "חוי-אדם" הוא מושג של "איכות" והמושג "פגיעה בחוי-אדם" הוא מושג של "אי-איכות".

ארגון השואף להיות מוביל בנושא איכות הינו ארגון היודע **למנוע** כל פגעה בחוי-אדם כשהחומרה שב้นו היא: **סווות**

לכל ארגן יש **ליקוי**. כל ליקוי מצפה לקבל מהספק שלו תוצרים (חומר גלם, רכיבים, חבילות תוכנה, מוצרים, מערכות או שירותים), שייתאים לדרישותיו. הליקוי של מדינה הוא **האזור** ובתור שכזה, הוא מצפה שהמדינה תספק לו את התוצרים המגיעים לו באיכות גבוהה ביותר שניתן. ואולם, בראש וראשונה מצפה האזור שהמדינה תעשה כל שניתן, במסגרת המושגים הקיימים, כדי למנוע פגעה מכל סוג שהוא בחוי. המרכיבים הבסיסיים הדרושים לקיום חוי-אדם הם המזון והמים. האזורה כליקוי, מצפה שהמדינה תמנע כל פגעה בחוי במסגרת תחומי האחריות שלה. לדוגמה: איכות המים. האזורה מצפה שהמדינה תעשה כל שדרש כדי שאיכות המים תתאים לצרכי (מים לשתייה, מים לשקייה ועוד).

כדי שאיכות התוצרים של ארגן תהיה גבוהה על פונקציית **השיווק** של אותו ארגון למוד ולהכיר היטב את הצרכים של לקוחותיו כדי לתקן ולבצע בהתאם. ארגון שפונקציית השיווק שלו אינה מבצעת את תפקידה באיכות גבוהה, עלול לשבור את ליקוחותיו. בעולם העסקי והתחרורי הדברים ברורים מאוד, אך בפועל קיימת נטייה להפחית את חשיבותו של הליקוי. ואולם, גם מדינה ומחוזותיה (עיר, כפר, קיבוץ ועוד) הנחשים

(*) יו"ר האיגוד הישראלי לאיכות, סמנכ"ל לאיכות וشبיעות רצון ללקוחות ב"מוטורולה ישראל"